

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט"ו | גיליון תש"ז | חג הסוכות תשפ"ז

כניסת החג	יציאת החג	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
17:57	19:48	
18:11	19:36	
18:35	20:03	
18:29	19:58	
הזמנים לפי שיטת ר"ת		

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

אושפיזין דאברהם אבינו ע"ה שהוא היה עמוד החסד, ועולם חסד יבנה, הרי שקיום העולם הוא מצד מידת החסד, ובגין היותו עמוד החסד, לפיכך "בך חותמין ולא בהם" (פסחים ק"ז:), וביום זה אפשר לזכות להתלבש במידת החסד בזכות אברהם אבינו ולעורר בכך את הכח של 'רב להושיע', ועי"ז נזכה כולנו שהקב"ה יעשה עמנו צדקה וחסד ויושיענו בכלליות ובפרטיות לכל אחד במה שנצרך לו.

כ"ק מרן ה'באר יעקב' זיע"א

עמוד החסד

ישקו
העדרים

כשאדם נמצא במצב של "משפיע בחסד", הרי שהוא מעורר בכך את המדה של רב להושיע, בכך הוא ממשיך על עצמו כל מיני השפעות טובות לעצמו ולאחרים, הרי בכך שהוא עושה חסד הוא עושה בעצם חסד לעצמו.

אין כמו השלמה לימים הנוראים, בהם אנו מבקשים ומתחננים לשנה טובה ומתוקה, שזאת אנו עושים בבחינת "שמאלו תחת לראשי", אך עיקר השלימות בא על ידי פתיחת שערי החסדים הנפלאים הנפתחים ביום ראשון של סוכות, בעת בוא אברהם אבינו לסוכות ישראל.

כך היא לשונו הזכה של מרן אדמו"ר זי"ע: **וביום זה אפשר לזכות להתלבש במידת החסד בזכות אברהם אבינו ולעורר בכך את הכח של 'רב להושיע'**, ועי"ז נזכה כולנו שהקב"ה יעשה עמנו צדקה וחסד ויושיענו בכלליות ובפרטיות לכל אחד במה שנצרך לו. הדברים נפלאים ממש, כי ההתלבשות במדת החסד כבגד שמתלבשים בו, היא נחלת כל אחד ואחד מישראל בלי יוצא מן הכלל, ובכך נזכה להכניס בקרבנו את אורו של אברהם אבינו - אור החסד, שמאיר על כל נשמות ישראל, בהיות סימן זה אחד משלשה סימנים בהם נתייחדה אומה זו.

ויהי רצון שחסד ה' מעולם ועד עולם יהיה עלינו, בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם במהרה בימינו, אמן.

יהודי המוכתר במידה נכונה זו, נדבק בקדושתו של השם יתברך כביכול, כי חסדו של המקום ב"ה המתפשט בכל העולמות, מתגדל ומתרחב כאשר יהודי עושה חסד עם זולתו, מתוך הנקודה הפנימית של נשמת ישראל שבו. באותו רגע ממש הוא פותח לעצמו ולכל ישראל ולכל העולם כולו את שערי החסד העילאיים, להשקות את צמאי חסדו ית"ש ולהושיעם במה שהם צריכים בגשמיות וברוחניות.

חודש תשרי, ירח האיתנים, התקיף בכל דבר טוב, כולל בחובו את כל המערכת הגדולה של קרבת נשמות ישראל לאביהן שבשמים, כל אימות שיהודי נמצא בצער ובדין ומתחיל לקרב את עצמו אל די ברא כולא למעבד ליה רעותא שלים, בזה הוא ממשיך על עצמו את כל הנקודות הטובות המאירות בחודש תשרי, יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה... חודש תשרי מלווה את האדם כל ימי חייו, כל היראה הגדולה שבו, על ההתעוררות העליונה שהוא מביא בכנפיו, עם שמחת ימי החג הנהדרים שלאחר ימי הדין.

בחג הסוכות מתחולל המהפך, כל היראה הגדולה הזאת שקנינו באורח טבעי בימי הדין הנוראים, מקבלים את הכלים החזקים לקחת את הכל כצידה לדרך, ומה הם הכלים? אלו ימי האהבה הגדולה של "וימינו תחבקני", או אז אנו מתחמשים באותה מדה חסדנית הפותחת שער לדופקי בתשובה ומבקשי קרבתו יתברך.

מדת החסד אהובה ביותר על כל בריה, מי לא אוהב את הטוב הזה, שאדם מטיב עם זולתו ורק חושב על להועיל ולסייע לכל אדם באשר הוא, מראשית בריאת העולם, יצר אדונינו, יתברך שמו, את העולם בצורה כזאת, אשר כל איש יזדקק לזולתו, כי לבד אי אפשר... ההזדקקות הזאת יצרה את התלות של אדם אחד בשני, של הילדים בילדיהם, של בני זוג זה בזה, מעביד ועובדו, איש עסקים ובעל דבבו, עד שהמציאות הזאת הפכה לציר שכל העולם מסתובב עליו.

הראשון שהחדיר את הענין הזה בעולם בתכלית השלימות שלה, היה אבינו אברהם - ראש למאמינים, אוהב את כל הבריות כולן, ומחדיר בהן, בעצם מציאות מעשיו הטובים, בכך שיצר באורח מדהים למדי, את האפשרות להעניק את מה שיש לו לשני ללא שום חשבון וגבול, מי יכול לשער את מדת טובו וחסדו של אותו חסדן קדמון אשר בלב המדבר השומם יסד פנת יקרת לעוברים ושבים למען ישיביו את נפשם השוקקה?

היהדות בכללה, בנויה ומוסדת על מדה זו של חסד, חסד לאברהם, אשר עמה עוברים את כל החיים בשלום, החסד הזה, שהיא מדתו של בורא עולם, בך חותמין... עם המידה הזאת אפשר לסכם ולעטוף את כל המידות האחרות, כי ככולן יש את המדה הזאת הנקראת - יומא דאזיל עם כולוה יומין, כל המדות כולן נזקקות אל המדה הנשגבה הזאת של מדת חסד לאברהם.

נעילת החג - שמחת תורה תשע"ו

איתא בספרה"ק "שם משמאל" להגה"ק מסאכאטשוב זי"ע (ליל ב' שנת תרע"ז) לבאר טעם מצות ניסוך המים וזהו תו"ד. דרש"י הק' פי' עה"פ (ויקרא ב, יג) ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך וגו'. שהובטחו המים התחתונים ליקרב במזבח במלח וניסוך המים בחג. ויש להבין, אמאי מלח הוי מצוה להביא בכל יום, ומצות ניסוך המים הוא רק בחג הסוכות, וביאר בדברי קדשו לאמור, דמלח כבר פעל בו כוח השמש ואינו בשפלות כמו המים שהם חומריים פשוטים, וע"כ אי אפשר שיתקרב אלא בזמן קירוב רחוקים, היינו בעלי תשובה שהיו רחוקים ונתקרב, ותשובה נמשלה למים כמ"ש (איכה ב, יט) שפכי כמים ליבך, ודמעות נקראים מים טהורים שיורדין ממוח האדם, וכשישראל שופכים ליבם להשי"ת בר"ה וביה"כ"פ, זוכין לניסוך המים בסוכות, שנמשך ממנו השפעות, והמים התחתונים אלו בניסוך המים מעוררין למעלה למעלה גבוה מאוד... ע"כ. וממילא, כשנמצאים אנו בזמן שמחתנו אזי בודאי יקרב הקב"ה אותנו אליו, בבחי' (ישעיה נז, יט) שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו, רצ"ל, שהן אם האדם קרוב, והן אם האדם רחוק אל ה', מ"מ, בהאי שעתא רבה אמר ה' ורפאתיו, ויקרב את כל הרחוקים אליו בנפש שמחה וחפיצה. וקל וחומר כשמופיעים האושפוזין בחג הסוכות, בצוותא חדא עם מלכנו אלוהינו, הוי מעין דמעין קירוב הגאולה שבה מיסב האב עם בנו על שולחן אחד. אמנם, דא עקא, שעדיין לא זכינו להסתופף בצל כנפיו לעולם, כי אם לזמן מוגבל בלבד, על כן תיהיו בקשתנו קדם מלכא דעלמא, כמו שזכינו מימי קדם לקירבת השי"ת, כן תיהיו נחזה עתה מלכנו בעבודתך, בבנין בית מקדשינו.

בחג הסוכות הוי נמי יומא דהילולא של עמוד צלותהון דישראל ומושיעין, זקני הרה"ק רבי מרדכל'ע מנדבורנה זי"ע ועכ"ל, וידוע אמרתו הטהורה לפני פטירתו מן העולם, שהקב"ה ג"כ צריך לקיים מצות ולקחתם לכם פרי עץ הדר, לכך בוחר בצדיק הדור הדומה לפרי הדר. ואולי יש לנו לומר מכך, שהפס' בא לרמזנו ולקחתם לכם, היינו, שאנו הדורות הבאים אחריהם, צריכים נמי לקחת משהו מפרי העץ ההדר, שהיא הצדיק, ולהתנהג במסילה שסלל לנו מימי קדם.

י-ה זכות אבות יגן עלינו לגאלינו במהרה בימינו, ונזכה לגמר חתימה טובה ברוחניות ובגשמיות, עדי נזכה כולנו יחד לישיב בסוכת עורו של לוייתן, ע"י ביאת משיח צדקינו, אמן.

למימור בה מילתא דטעמא, כיון דארז"ל (מדרש רבה בראשית פרק יב, ס' ב' והובא ברש"י שם) דבר אחר ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברכך זהו שאומרים אלהי יצחק, ואגדלה שמך זהו שאומרים אלהי יעקב. יכול יהיו חותמין בכולן, תלמוד לומר והיה ברכה, כן חותמין ולא בהם, ע"כ. והנה, התפילות והתחנונים שישאל מבקשים מאיתו ית"ש בימים הנשגבים הללו, הוי אך ורק ממקור מידת החסד, כיוון דלא יצדק לפניו כל ח', אולם, הקב"ה העמיד לפנינו את כוחו של אברהם אבינו, אשר בזכותו יוכל האדם לבקש מאת הבורא ניזור ונחתם לפניך... וחתום לחיים ולשלום כל בני בריתך... ותיטיב לנו החתימה... וזהו אולי הכוונה שרמזו לו השי"ת, "בך חותמין" שכשיצטרכו עם ישראל לחסד ולרחמים, יהיו הדבר בזכותך שאתה מידת החסד, ובגינך יהיה להם פתחון פה לפני, לבקש רחמים ותחנונים, נמצאין אנו למידין, שכל קיום בריאת העולם ויצוריו, הכל נשפע מכוחו המושפע של אברהם אבינו, שזכה במידתו הנעלה להוריק על עם ישראל חסדים טובים, ע"כ פותחין דייקא את ימי האושפוזין שהיא החג הראשון שאחרי הימים הנוראים במידת החסד. ואולי יש לומר, דאחת מני העצות לזכות למידת החסד, היא היותנו דבוקים וחבוקים בתורתנו הק', שעליה אמר רב יוסף (סוטה כא). תורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגנא ומצלא. רצ"ל, דאפי' אם אינו עוסק בתורה ממש, אלא שכל דרכי הילוכו היא עפ"י התורה, אזי מתחסד עמו השי"ת וזכות התורה מגנת עליו ממידת החסד. ולכך דארז"ל (מסכת ראש השנה פרק א' משנה ב') בחג נידונין על המים, שהיא התורה"ק כדארז"ל (בבא קמא יז). ואין מים אלא תורה שנא' (ישעיה נה, א) הוי כל צמא לכו למים. ומצינו אצל כל השבעה רועים הנ"ל חיבורם למים, אצל אברהם נאמר (בראשית יח, ד) יוקח נא מעט מים, וכן איכא נמי בחז"ל שכשבא אברהם אבינו לעקוד את יצחק בנו, נדמה לו השטן כנהר כדי למנוע ממצותו. וכן מצינו אצל יצחק גבי חפירת הבארות, ואצל יעקב אבינו שטען מקלו ועבר את הירדן, ומשה רבינו היה טמון בתיבת גומא במים, ואהרן הכהן היכה את היאור במים, ואצל יוסף הצדיק כתיב (בראשית מט, כב) בן פורת יוסף עלי עין, והמלך דוד אמר בזמירותיו (תהילים מג, ב) כאיל תערוג על אפיקי מים. הרי, שכל האבות והרועים היתה נפשם קשורה למים שהיא המכוון לתורת ה', וכן מצינו בתפילת גשם שתיקנו לנו אנשי כנה"ג שהשי"ת ישלח לנו גשמי ברכה ונדבה בזכות האבות שנושעו במים.

איתא מהגה"ק רבי שלמה קלוגר זי"ע לבאר טעם מצות סוכה, עפ"י מה דמובא בחז"ל (תענית מד: וז"ל: ההוא גברא דאיחייב נגדא בבי דינא דרבא משום דבעל נכרית, נגדיה רבא ומית. אשתמע מילתא בי שבור מלכא, בעא לצעורי לרבא, אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה, לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי, דכל מאן דבעיין ממריהו - יהיב להו. אמר לה, מאי היא, - בעין רחמי ואתי מיטרא. - אמר לה, ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא. אלא לבעו רחמי האידינא, בתקופת תמוז, וליתי מיטרא. שלחה ליה לרבא, כיון דעתך ובעי רחמי דלית מיטרא. בעי רחמי ולא אתי מיטרא. אמר לפניו, ריבונו של עולם, אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם, ואנו בעינינו לא ראינו, אתא מיטרא עד דשפון מורזבי דצפורי לדיגלת. אתא אבוה איתחזי ליה בחלמיה, ואמר ליה, מי איכא דמיטרח קמי שמאי כולי האי, אמר ליה, שני דוכתיך, שני דוכתיך, למחר אשכחיה דמרשם פורייה בסכיני, ע"כ. והיינו טעמא דסוכה, דמאחר שבימים הללו הרבו עם ישראל בתפילה ותחנונים לפני המקום ב"ה, אזי יש מקום לבעל דין לקטרג שחלילה לא ישמע שועתם ולא יקבל תפילתם, לכך חתר להם הקב"ה עצה נפלאה, שיעשו סוכה ויצאו מביתם, ואז לא יוכל הבע"ד לקטרג, ושי"י.

והנראה בעזרת שמו ית' לטייל בדבריו, דהנה, כבר ידוע מעלת גודל קדושת הסוכה עד שחל נמי על הדפנות ועל הסכך שם שמים, ואסור ליהנות כל שמונת ימי החג מעצי הסוכה וכו', והסוכה הוי צילא דמהימנותא, שבה הקב"ה משרה שכינתו בתחתונים. וממילא, כאשר מבקש האדם מהקב"ה שימלא משאלות ליבו בביתו, אזי היה מקום לבעל דין לקטרג האם מתנהג האדם בביתו כראוי וכנכון. אולם, כשהאדם יוצא מביתו והולך לסוכתו ששם הוי השראת השכינה, אזי נופל עליו פחד ומורא מהשכינה הק' ומסתתמים טענותיו, כיוון שהוא רואה שהקב"ה בא אליו. שמעינן מהכא, שהאדם כן מתנהג כראוי, וא"כ, ראוי הוא שתתקבל צלותוהון ובעותהון דכל בית ישראל, ואין כאן שום רשות ותקוה למקטרגים ליכנס שם.

בלילה הזה יחול האושפוזין של אברהם אבינו ע"ה. וכידוע שבכל יום ויום משבעת ימי הסוכות, יורדת לעולם כוחם וגבורתם והשפעתם של השבעה רועים, אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד. והם כנגד השבעה מידות שהם, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות. ומידת חסד הוי כנגד אברהם אבינו. ואיכא

"המברך את עמו ישראל בשלום", סלסל שליח הציבור את סיום חזרת הש"ץ בנעימת חג, והציבור השיב 'אמן' ופנה להוציא את ארבעת המינים מנרתיקהם. רבי אהרן-לייב הוציא את אתרוגו והתבונן בו.

טעם חמוץ עלה בפיו למראה האתרוג הפשוט והזול. נחיתותו של אתרוגו בלטה אל מול אתרוגיהם של המתפללים האחרים, והדבר גרם לו צער רב.

"בשנה הבאה אקנה אתרוג מהודר ונאה!", גמלה ההחלטה בליבו. אך כיצד יעשה זאת, בשעה שהוא עני מרוד? רבי אהרן-לייב - בנו של הרה"ק רבי מאיר מפרמישלן זיע"א, מצא את מחייתו מעבודתו כמלמד דרדקי, ובקושי רב הצליח לפרנס את משפחתו.

בצאת חג הסוכות כבר הייתה התכנית מגובשת במוחו. אחרי החג פנה אל בעל הבית שהעסיקו בלימוד עם ילדיו, וביקש ממנו לנכות משכרו בכל שבוע סכום קטן, ובתום השנה ייתן לו את כסף החיסכון.

ואכן, בתום השנה, לקראת חגי תשרי, מסר לו מעסיקו את הכסף שחסך בעבורו. רבי אהרן-לייב ספר את המטבעות ושמוח לגלות שהצליח לחסוך חמישים זהובים - סכום נאה שבו יוכל לקנות אתרוג מהודר.

מיד אחרי יום הכיפורים יצא לעיר למברג, שבה ביקש לקנות אתרוג כליל המעלות. הוא כבר התקרב לעיר. נותר לו רק לחצות יער קטן. לפתע הגיעו לאוזניו זעקות שבר. הוא חיפש בין עצי היער את מקור הקולות. כעבור רגע הבחין באדם המטיח ראשו בגזע עץ, מיילל מרות. למרגלותיו היה שרוע סוס מת.

"אויה לי! סוסי... מקור פרנסתי... מה אעשה

עכשיו?", בכה האיש. נכמרו רחמיו של רבי אהרן-לייב על היהודי. "מדוע אתה מיואש כל-כך?", פנה אליו בנימת רוך.

האיש חלק עם רבי אהרן-לייב את קורותיו. סוס זה, הסביר, הוא מקור פרנסתו. הבוקר יצא עמו ליער, כדי לגזום ענפי סכך ולמוכרם לתושבי העיר, ופתאום התמוטט הסוס ומת. "מה מחירו של סוס?", התעניין רבי אהרן-לייב.

"חמישים זהובים", נקב האיש בסכום. "מניין אשיג סכום כזה עכשיו?"

"אל דאגה", ניחם אותו רבי אהרן-לייב. "קח לך חמישים זהובים. קנה סוס חדש ובריא ועשה חיל".

האיש הביט בו כלא-מאמין והתקשה לעכל את המתרחש. "קח את הכסף", דחק בו רבי אהרן-לייב. "זו מתנה גמורה ממני".

האיש לא מצא מילים להודות למיטיבו. בדמעות אושר נפרד ממנו, מרעיף עליו שפע ברכות.

רבי אהרן-לייב נותר חסר פרוטה. לכאורה היה עליו לשוב על עקבותיו ולשוב לביתו. אך מאחר שכבר היה קרוב לעיר, החליט להמשיך בדרכו אליה. רגליו נשאו אותו אל שוק ארבעת המינים. בכיסו היו שני זהובים בלבד. עד מהרה התברר לו כי בסכום הזה יוכל בקושי לקנות אתרוג פשוט.

פתאום שמע קול: "הקשיבו! ברשותי אתרוג יקר מאוד, שאיש אינו מוכן לשלם את ערכו. אני עורך עליו הגרלה. עלות ההשתתפות - שני זהובים!"

"מה אפסיד?", הרהר רבי אהרן-לייב. "אשתתף בהגרלה, ומהשם יצא הדבר!". קהל

רב התגודד סביב סוחר האתרוגים. זה ערבב בכובעו את פתקי המשתתפים, ולאחר מכן דלה מתוכו פתק אחד. "הזוכה הוא... אהרן-לייב מפרמישלן!", קרא.

פניו של רבי אהרן לייב הביעו את אושרו הגדול. הודו לה! מן השמים זיכו אותו באתרוג מרהיב ביופיו, תכלית ההידור, תמורת שני זהובים בלבד!

הוא סב על עקבותיו, ושוב עבר ביער הקטן. הפעם התרוננו צעדיו, ושיר שמחה התפזר מפיו. פתאום הבחין ביהודי, הרוותם סוס לעגלה. "שמח אני שמצאת סוס חדש!", קרא לעברו.

"הו! הנה אתה!", השיב האיש בשמחה. "שמע, אין זה סוס חדש. כשעזבת, התעורר לפתע סוסי מרובו ושב לאיתנו. קח בחזרה את חמישים הזהובים".

רבי אהרן-לייב הניד בראשו לשלילה. "חלילה! הענקתי לך את הכסף במתנה גמורה. לך והשתמש בכסף לצורכי החג!".

היהודי התקרב אל רבי אהרן-לייב וארשת נחושה על פניו. "שמע נא. כל ימיי מתפלל אני שלא אזדקק לבריות ושאתפרנס מיגיע כפיי. אל תכשיל אותי. אנא, קח את כספך בחזרה".

ראה רבי אהרן-לייב שלא יוכל לו, ונטל את כספו בחזרה. השניים נפרדו בידידות. בהגיעו לביתו החליט רבי אהרן-לייב שלא ליהנות מן הכסף, אלא להשתמש בו לארח עניים וגלמודים במשך כל ימי החג.

את חג הסוכות הזה חגג רבי אהרן-לייב בשמחה רבה. הוא זכה לאתרוג מהודר וגם לאורחים כל ימי החג. ברבות הימים מילא את מקום אביו הגדול בהנהגת החסידות.

"יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ"

יפה היא התורה הנלמדת עם דרכה של הארץ. כשם שהארץ הכל צומח מתוכה, וממנה קיום לכל ונותנת חיים לכל חי, ואף על פי כן הכל דורכים עליה ואינה מתרעמת עליהם. כך צריכה להיות דרכם של לומדי התורה, להחזיק במדת הענוה וההכנעה ואז תורתם עולה יפה וקיימת לעד.

הרה"ק רבי אברהם המלאך זיע"א - יום הסתלקותו יב' תשרי

מי שעובר אתגר במהלך החיים, אינו עובר אותו רק בשביל עצמו, אלא כדי שיוכל להאיר את הדרך ולחזק אלפי אנשים שעוברים את אותם אתגרים!

הרה"צ רבי אשר פרינד זצ"ל - יום הסתלקותו יא' תשרי

כ"ק האדמו"ר רבי חיים מצאנז זיע"א היה נוהג להרבות בצדקה בכל ימות השנה ובפרט בערב חג הסוכות, ולא נותר לו כסף לקשט את סכתו, וכך היה אומר: "נוי הסכה היפה ביותר הוא שהעניים לא יהיו רעבים בחג".

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

מעוֹת יזכור

לעילוי נשמת

ע"י קופת הקודש

של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "קופת הקודש נדבורנה ביתר" נדרים פון: 03-7630585 שלוחה 2320

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

סוכות תשפ"ו

זמנים להו"ר וש"ת

מערב ליל הו"ר	7.40
משנה תורה ותהילים לאחר מעריב	
לאחמ"כ סעודת דוד מלכא משיחא	
שחרית הו"ר	7.30
מנחה עש"ת	6.15
שוה"ט פרידה מהסוכה בסוכה הגדולה	
- לכל הקהל -	
שחרית ש"ת	8.30
שוה"ט ונעילת החג	10.00
מערב והקפות שניות לאחר הטיש	
בביהמ"ד ברח' צדקא 3	

כפ"כ
מוסד פרי צדיק

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

סוכות תשפ"ו

זמנים לחג הסוכות

מנחה עריו"ט	6.25
שוה"ט בסוכה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א	9.30
שחרית שבת ויו"ט	8.30

קידושא רבא

לכ"י חילולא רבינו חנוכה"ל חרבי"ל טרדני זצוק"ל בסוכה הגדולה שעל יד ביה שדרשונו - לאחר חתמולא

מנחה וסל"ש	6.25
שחרית חוה"מ	8.30
מנחה חוה"מ	6.20
מערב חוה"מ	7.50
שחרית יום ה' בבימ"ד גבעה ב'	8.30

נכנסת ארצות ישראל

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תשרי תשפ"ו

הוצאות חודש תשרי

חשמל	סוכה	2,000 ₪
חומרי ניקוי <td>800 ₪</td> <td>קידוש והקוה"ט הרבי"ר מרדכי זיע"א 1,800 ₪</td>	800 ₪	קידוש והקוה"ט הרבי"ר מרדכי זיע"א 1,800 ₪
ניקיון <td>4000 ₪</td> <td>סל"ש שבת סוכות 250 ₪</td>	4000 ₪	סל"ש שבת סוכות 250 ₪
קפה וחלב <td>800 ₪</td> <td>תזמורת שמחת בית השואבה 2,500 ₪</td>	800 ₪	תזמורת שמחת בית השואבה 2,500 ₪
שתיה <td>2,500 ₪</td> <td>סעודת שמחת בית השואבה 2,000 ₪</td>	2,500 ₪	סעודת שמחת בית השואבה 2,000 ₪
כלים ח"פ <td>2,000 ₪</td> <td>סעודת אושפיזין דוד המלך 700 ₪</td>	2,000 ₪	סעודת אושפיזין דוד המלך 700 ₪
קידושים ר"ה <td>1,600 ₪</td> <td>קידוש שמחת תורה 5,000 ₪</td>	1,600 ₪	קידוש שמחת תורה 5,000 ₪
שוה"ט עריו"כ <td>600 ₪</td> <td>ממתקים לשמחת תורה 800 ₪</td>	600 ₪	ממתקים לשמחת תורה 800 ₪
ממתקים ר"ה ויו"כ <td>800 ₪</td> <td>נעילת החג ש"ת 600 ₪</td>	800 ₪	נעילת החג ש"ת 600 ₪
מוצאי צום גדליה <td>400 ₪</td> <td>הקפות שניות 3,000 ₪</td>	400 ₪	הקפות שניות 3,000 ₪
כיבוד מוצאי יו"כ <td>1,000 ₪</td> <td>קידוש שבת בראשית 1,800 ₪</td>	1,000 ₪	קידוש שבת בראשית 1,800 ₪

קחו סיגור ליום הדין, המתתפס בהוצאות הכבירות על חודש תשרי. בזכות מצות הצדקה על זכיו הרבים - יהא השם בעזרכם ויתקבלו תפילותיכם ברחמים וברצון, בפרנסה ברוכה, בבריאות הגוף והנפש, בניין ובניינים עוסקים בתורה ובמצוות, שנת גאולה וישועה. למעוניינים - ניתן לקבל סעיף 46 לכל התרומות.

כפ"כ
מוסד פרי צדיק

המשרד: אש קודש 22 ביתר עילית
טלפון: 03-7630585
אמייל: nadvorna.beitar@gmail.com

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

קהל אנשי שלומינו די בכל אתר ואתר מוזמנים בזה לשוש עמנו מושוש

שמחת בית השואבה החגיגית

בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שתתקיים א"ה בסוכה הגדולה שעל יד בית מדרשונו ביום ראשון של חוה"מ ליל אושפיזא דיעקב שלימא ברח' אש קודש 22

בשעה 8.30

מי שלא ראה שמחת בית השואבה - לא ראה שמחה מימיו

עלון זה מוקדש לטובת נשמת ראש שושליתא דדהבא הסבא קדישא הרה"ק הרבי ר' מרדכי מנדבורנה זיעזעכי"א

לתרומות והנצחות וכן לעדכוני שמחות ניתן לפנות להר"ר אהרן גרשטנקוויץ הי"ד בטל' 0527162502

י"ל ע"י מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | רח' אש קודש 22 ת.ד. 50034 ביתר עילית | טלפון 02-6334466 | פקס 02-6334467
לקבלת העלון השבועי בדוא"ל, נא לשלוח אימייל לכתובת: mechon@nadvorna-beitar.co.il